

«Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι», Ἦχος πλ. Δ΄, ἦ δὲ Νῆ

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι! Χερουβείμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφείμ· ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἄγγελοὺς· τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυναμίαι· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προσόμοια

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῶ, θαυματουργῆ Κυριακῆ, ἀπαθείας τὴν λαμπράν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στολήν, καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος, καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν Παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφραίνόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῶ, ἀνεπιστροφῶ λογισμῶ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακῆ, καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπέληφας Ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐρημον κατώκησας ὄσιε, ἐδωδὴν Κυριακῆ, σκίλλαν ποιούμενος πικρᾶν· καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονάς, προορρίζους,

ἐναπέτεμες μακάριε· διὸ σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶς ὁ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἀνύμφευτε Ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχειαν, τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν, εὐρίσκει, βοηθὸν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε, καὶ πύργον ἀρραγέστατον, Θεογεννήτορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἢ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας σε.

Ἄρνα ἢ ἀμνὰς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῶ, ἐτιτρώσκετο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν· τὰ σπλάγχνα, ἐδονεῖτο γόους πλέκουσα, καὶ λύπης, τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο· Οἶμοι Υἱέ μου! κραυγάζουσα, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Τὶ σε ὀνομάσω Ἀπόστολε; οὐρανόν, ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ· ἀστραπὴν, ὅτι τὸν κόσμον καταυγάζεις φωτισμῶ· νεφέλην, ἐπομβροῦσαν θεῖα νάματα, κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον, οἶνον ἡμῖν ἀναβρῦοντα, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Θεόληπτε; ποταμόν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν, κιβωτόν τῆς διαθήκης, ἦν διέθετο Χριστός· φωστῆρα, νοητόν φῶς ἀπαστρέπτοντα· λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν· ἄρτον ζωῆς, θείαν τράπεζαν, ποτήριον θείου πόματος· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν τῶν μυστηρίων, δραστικώτατον Χριστοῦ, τῆς σκηνης τῆς νοουμένης, ἀρχιτέκτονα σοφόν, τὰς πλάκας, λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος, τὸν νόμον, γεγραφότα τὸν καινότερον, τὸν ἐκ Σιών προερχόμενον, καὶ διὰ σοῦ κηρυττόμενον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἐνδοξε; θησαυρὸν τῶν οὐρανίων, χαρισμάτων ἀσφαλῆ· ἰατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ· τοῦ Παύλου, συνεργάτην καὶ συνέκδημον, τὰς Πράξεις Ἀποστόλων ἐκτιθέμενον. Πολλὰ Λουκᾶ τὰ ὀνόματα, ἢ ἀρετὴ σοι πεποίηκεν· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Θεορρῆμον προσφθέξωμαι; Μαθητὴν ὅτι ἡμῖν, εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν· ἰατρὸν ὅτι τὰ πάθη, θεραπεύεις τῶν ψυχῶν, λυχνίαν, νοητόν φῶς ἀπαστρέψασαν· κρηπίδα, καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως· σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάραξας, τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Θαυμάσιε; θεωρὸν τῶν τῆς σοφίας, διδαγμάτων ἀψευδῆ; συγγραφέα πρακτικόν, τῆς Ἀποστόλων διδασκῆς, καὶ στῦλον, εὐσεβείας ἀκατάσειστον, ἢ πύργον Ἐκκλησίας ἀκατάλυτον. Πολλὰ σου τὰ προτερήματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἅγιε; ποταμόν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος, κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον, διδακτικὸν πρακτικώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοσδότην ἐμπειρότατον· δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα, ἐρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον· Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω θαυμάσιε; ὀριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν· παιδευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὀδηγόν· δικαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα· ὡς πείρα, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. Πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεός σου ἢ ἄσκησις· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ· θεωρὸν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπόν· ἐνθέου, ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια μυσούμενον, ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὀδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσοῦντων ἰατρὸν, χορηγὸν τῶν πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς αἰτούσι δαψιλῆ, διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρότατον, ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος, προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέου, δυσσεβείας κρατερόν, ὀριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἔθνων, εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον, πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον, ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἅγιε; θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαυῖδ τὸν μελωδόν, πνευματέμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκοὴν γὰρ καὶ διάνοιαν, εὐφραίνεις Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καὶ μελιρρῦτοις σοῖς φθέγμασι, καταγλαΐζεις τὰ πέρατα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θεσπέσιε; Ἰωάννη γλυκορρῆμον, φαεινότετε ἀστῆρ, ὁ τῇ αἴγλη τῆς Τριάδος, ἔλλαμφθεις τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ θείου ἐμνήθης τὰ ἀπόρητα, ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιπέπειαν, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐλῶ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἑώρακεν ἀσπόρως, ἢ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέπον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.